

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštino vred
in v Mariboru s pošiljanjem
na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravništvu v dijaškem
semenišču (Knaben-
seminar.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sobne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamezne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spro-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne eu-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Prvi neposredni državni zbor umira.

Bilo je mesenca maja l. 1873., tedaj pred 6. leti, ko je grozno dež lil, denarstveni polom, razupiti „krah“, ropotal, liberalnega ministerstva predsednik, grof Auersperg, pa ob priliki odprtja 20 milijonov drage svetovne razstave na Dunaju slavil „gospodarstveni dvig“, ali napredek, koji je Avstrija čakala pod nemško-magjarskim liberalizmom. Par mesencev potem imeli smo nesrečne volitve za prvi neposredni dunajski državni zbor. Volilna borba bila je povsod trda, deloma srdita, posebno na Českem in med nami Slovenci. Čehi, in ž njimi avstrijski Slovani sploh, potem konservativna, katoliška, državo-pravna stranka, so propali. Nemški liberalci in ustavoverci so grozovenski zmagali in si tako postavodajalno in sploh politično gospodovanje utrdili in zagotovili za celih dolgih 6 let. To gospodovanje bodemo še dolgo pomnili. Kajti rane, koje so liberalci v tej dobi usekali sv. katoliškej Cerkvi, pravnosti, šolstvu, obrtu, kupčiji, srenjam, deželam, državi, narodom, davkoplačilcem, te se ne bodo dale kmalu in leško zaceliti. Nesrečni nasledki liberalizma stopajo povsod na dan. Brezuspšno delovanje liberalnih poslancev je očitno, nezadovoljnost ž njimi občna. Se sami niso več zadovoljni in so se začeli cepati in drobiti med seboj. Najbolj jih je strah pred volilci in tuhtajo in tuhtajo, kaj bi sedaj naj obetali, da bi te na limanice dobili in zopet voljeni bili. Vendar to se jim ne bo sedaj tako lahko posrečilo, kakor pred 6. leti. Takrat še so ljudje verovali na zlate liberalne gore, sedaj pa le prenemilo čutijo, da so zlate ove gore Judje, oderuhi in pičlo število liberalnih denarnih mogotcev v svoje maube pobrali. Ljudstvo ima sedaj le večja davkeplačilna bremena, siromaštvo, tolažilo pa le v tem, ker vé, da bo zamoglo kmalu pri volitvah liberalnim gospodom dati slovo!

Poslance na 6 let volimo le v Avstriji. Drugod se volijo na krajši čas. Tudi ne moremo liberalnim poslancem očitati, da niso bili marljivi. Oh, le preveč marljivi so nam bili. Posedavali so

po 300 dni na leto v dunajski državni zbornici, kar je davkeplačilce stalo okoli 8,800.000 fl. Vsak poslanec služi namreč 10 fl. na dan. Celjski liberalci in „freimaurerski“ klepačnik g. dr. Forregger je lahko v 6 letih si prinasedel lepih blizu 18.000 gold. Ravno tako tudi znani Seidl. Mariborski g. dr. Dubač je menje prejel, ker je poznej v državni zbor prišel, namreč še le tedaj, ko so znanega Frica Brandstetterja v kajho vteknili. Dragi so tedaj liberalni gospodje bili vsakako. Tem bolj se je imelo od njih pričakovati, da bodo kaj zdatnega izvršili. Ali tega nima nikder. Najprej so se zaletavali v sv. Cerkvo. Kaj imajo sedaj od vsega proticerkvenega vreša? Nič! Pogajali so se z ogerskimi deželami. Kaj so dosegli? To, da moramo mi okoli 6 milijonov več plačevati in na 2 kosa razklano Avstrijo pomilovati. Nasprotno so zasedenju Bosne in Hercegovine. Kaj so dognali? Nič druga, kakor da ondi Magjari razpolagajo. Obetali so vsestranski napredek, sedaj pa smo gospodarstveno še bolj na slabem, kakor poprej. Vse je zadolženo in v rokah nesramnega oderuštva. Kaj čuda, ako uže komaj čakamo na konec sedanjega državnega zbora. Ovači znanci žalujejo in se jokajo pri smrtnej postelji. Ali da bi se kdo solzil sedaj, ko prvi državni zbor umira, tega še nismo ne videli pa ne čuli!

Gospodarske stvari.

Zelje ali kapus, njegova pridelava, obdelava in poraba.

M. Za krompirjem menda ni bolj občnoznanega, priljubljenega in tudi uživanega sočivja, kakor je zelje ali kapus. V vseh podobah, sirovo in sladko, kisló in presno, nam prihaja na mizo, v juhi ko mesna prikuha, da celo v štrukljih, in vsakokrat je nam dobro došlo in z veseljem požuto. Pa tudi ljubi živini daje dobro, rado sprejeto krmo, bodisi kocenovje ali perje. Krave po zeljnati hrani obilno molzejo, svinje se lepo redijo in slanino in okusno meso obetajo. Res je sicer

da komaj 100 kilov zeljnate krme toliko zaleže, kolikor 20 kilov dobrega sena, ali obilico zeljnate krme v dobrih letih le še zelena turšica presega. V mnogih krajih se zelje le ko živinska krma prideluje, tako imenovano „kravje zelje“. Nam gre tu pa le za zelje, ki služi ljudem za hrano in le odpadki njegovi živini za krmo. Zeljnate glave so tudi iskano in večidel dobro plačano kupčijsko blago. Nekteri kraji so zarad svoje zeljereje daleč in široko na glas. Tako se okoli Tulna na spodnjem Avstrijskem vsako leto po sto in sto tisoč lepih ko škaf debelih zeljnatih glav pridelava. Cele ladje se ga pripelje po Donavu na Dunaj in lep denar za-nj izkupi. Tudi na Slovenskem, posebno v Ljubljanski okolici, se mnoga lepega in okusnega zelja pridelava, ki je že v kupčiji na dobrem glasu. Ljudje zelo poprašujejo po Ljubljanskem zelju. Tudi na polju med Ptujem in Mariborom se nahajajo pridni zeljerejci, ki vsako leto cele vozove tega priljubljenega sočivja na trge v Maribor in Ptuj zvoziyo. Moralo bi se posebno na to gledati, da se zeljnate glave kolikor mogoče dolgo v zimo lepo čvrste ohranijo, v tem času je zeljna cena že poskočila, in kmetič bi tako nekaj goldinarjev več za svoje pridelke potegnil. Tudi narejanja kislega zelja bi se moral Poljanec poprijeti in kislo zelje v kupčijo spraviti. Tako bi se mu njegov trud morda še bolje izplačal. Iz našega cesarstva se še leto na leto po veliko tisoč goldinarjev na tuje kraje posebno na Nemško v Divinski okraj (Magdeburg) za kislo zelje pošilja. Zakaj bi ta denar ne mogel ostati v cesarstvu doma in zakaj bi si ga ne mogle zaslužiti pridne Slovenske roke, ki so ga toliko potrebne. Kako se zelje prideluje? Zelje ali kapus le tam dobro stori in prosperava, kjer je kraj vlažen in topel. Kar se zemlje tiče, se mu mora dobro postreči. Posebno rado ima močno ilovato zemljo, naplavljene nižave ob rekah so mu posebno priljubljene. Tudi na novo preoranih travnikih vlažne lege kaj lepo doraste. Njiva za zelje se mora dobro pripraviti. Pred zimo že jeseni jo je treba globoko preorati. Skozi zimo naj leži v grudah, da jo mraz močno prekrha. Spomladi se večkrat prepreorje po dolgem in po širokem, da se tako ves plevel že kolikor toliko v korenu zatara. Tudi brana in valjar morata pri tem delu pridno pomagati. Predno se sajenice posade, se preorana in prerahljana njiva v ogone in grede razdeli. Velike važnosti za zelje je gnojitev. Biti mora gnojitev močna in sicer z obležanim gnojem se mu mora pognojiti. V nekterih krajih imajo navado, da po hlevih izpod podov gnoj podrgajo, kjer se najboljši preležani in najmočnejši gnoj nabira. To kaže, da zelju stari preležani gnoj najbolj tekne. Tudi svinjski in ovčji gnoj zelju dobro dene, gnojnica in človečjek mu koristi, lesni pepel mu rast pospešuje in večkratno zamakanje stanšano gnojnico sajenicam v zeljniku močno pomaga. Zelja je več in raznih sort. Gotov pridelek dajejo

le pozne sorte. Ktere sorte da najbolj kaže v kakem kraju zasajati in zarezati, to morajo skušnje pokazati in učiti. Brunšviška in Tulnska ste dan današnji najbolj v čislih. Samo pravega čistega semena je težko dobiti. Kdor pa dobro in čisto seme ima, mora gledati, da ga čisto naprej zarezaja. (Konec prih.)

Appeltov sodček, v katerem se puter mede.

M. Navadne pinje, v kterih se po kmetih sploh puter mede, imajo dosti napak, kterim bi se vsaka gospodinja pri medenju rada izognila. V ta namen je izdelal po mislih potujočega kmetijskega učitelja Belleville-ja na spodnjem Avstrijskem ključar Appelt v sv. Hipolitu na spodnjem Avstrijskem sodček za medenja, ki ga hočemo tukaj nekaj pobleže popisati. Sodček, ki se pa da seveda v različni velikosti napraviti, najmanjši drži 15 litrov, leži na dveh kozicah, na sprednji in na zadnji. V tečajih na blazinicah teče spre-daj in zadaj os, ki pa ne gre skozi sod, ampak je na obeh sodovih dneh močno pritrjena. Osina konca sta primerno močna in lepo uglajena, da v tečajih rahlo tečeta. Na pravem desnem osinem koncu je natakna vinta, s katero se sod vrti. Sod je ali iz hrastovega ali jesenovega lesa narejen. Dverce, skozi ktere se nalija, so dosti široke, da more človek z roko vanj seči in jo sem ter tje po njem obračati. Zatvora je prav posebna in porabna. Pokrov tako dobro zapira, da ne more ne kaplje smetane izteči. In vendar ni capice potreba, da bi trdno zaprlo. Dvercam nasproti je manjša luknja za vodo in metudo. Ta luknja se s pilko zatika, pa tako trdno, da ni nobene capice treba, s katero bi se pilka ovijati morala. Sodček ima še tretjo luknjico za zrak in slap, ki pa ni večja, ko $1\frac{1}{2}$ —2 centm. in katero neko pero zapira. Ako se s pestjo na neko gumbo udari, odpre se zračnja luknja. Celi sodček je v železnih obro-čih, ki so z železnim lakom prevlečeni, lesnina pa je z firnežem ali neko žolto barvo pobarvana. Smetena se s tremi perotnicami, ki so v sodčku pritrjene, krepko premetuje. Da se sodček izmije in osnaži, se dajo te perotnice iz njega vzeti. Cena se ravna po velikosti medenega soda. Dobijo se po 18, 21, 26 in po 30 gold., kakor je veči ali manjši. Dobivajo se: F. W. Appelt, Schlossermeister in St. Pölten in Niederösterreich. Mislimo pa, da bi ga naši sodarji in ključarji vedeli narediti.

M. Bučelicam dobra paša. Bučelicam dobro pašo daje ovijavna rastlina, kateri je po latinsko Bousingaultia bassaloides ime. Ta rastlina hitro raste, ima temnozeleno liste, ki na kratkih pecljih prav obilno rastejo in tudi izvrstno prikuho špinači podobno dajejo.

M. Zelske bolhe, kako jih zatreti. Proti temu nadležnemu in škodljivemu mrčesu je le maloktero sredstvo, ki tudi do dobra pomaga.

Priporočā se jih s pelinovo vodo polivati. V ta namen se skuha dobro perišče pelinovoga perja v blizo 60 litrov vode in se pusti, da se ta tekočina okoli 12 ur obstoji. Z njo se rastline poškopijo, kar je treba večkrat ponoviti. Tudi tobak $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ kila na 50 litrov vode kuhanega dobro pomaga. Tudi sledeči pomoček se priporočā: Drobnō reza-nega pelina se zviri na premerni množini vode in z njo 1 del guana (tičjega gnoja, kakor se po štačunah sem ter tje kupuje), 1 del malca (gipsa) in 4 deli lesnega pepela dobro napoji. Ta zmes se potem posuši, zriba v prah in z njim rosne ali od dežja mokre rastline postūpajo.

Sejmovi na Štajerskem. 19. maja Arnož, sv. Lenart, Rogatec; 21. maja Brašlovce, sv. Lovrenc v Slov. gor., Konjice; 22. maja Loka.

Sejmovi na Koroškem. 19. maja v Celovcu; 23. maja Kotiče, sv. Mohor.

Dopisi.

Iz Ljubna v Savinjskej dolini. (Cesarjeva srebrna poroka) praznovala se je pri nas 24. aprila slovesno. V jutro naznanila je strelba možnarjev nenavadno veselje. Ob 10. uri bila je slovesna sv. meša, Te Deum. K meši se je zbralo veliko ljudstva, naš obče spoštovani župan, načelnik kr. š. sveta, občinski odbor in kr. š. svet. Šolska mladina se je zbrala v šoli, kder so č. g. kaplan pred sv. mešo v kratkih in genljivih besedah na srce položili pobožno pred sv. altarjem moliti, da nam božja previdnost ohrani in blagoslovi presvitlega cesarja in cesarico, ter Jima da ućakati še zlate poroke. Potem je bila peljana v procesiji z godbo skoz pred šolo postavljeni in lepo okinćani slavolok k sv. meši, pri kateri je šolska mladež prav lepo pela. Po sv. meši so se šolarji pod vodstvom kr. š. sveta zopet povrnili v šolo, kjer so vzeli veliki in lepo okinćani podobi cesarja in cesarice. Z godbo, zastavo in podobama šli so šolarji v procesiji, spremljani od kr. š. sveta in ogromne množine ljudstva, na „forst“, kjer je bilo vse za veselico pripravljeno. Vodja slovesnosti bili so č. g. kaplan Ivan Bohanec. Postavili so otroke v polkrog, ter stopili na pripravljeno vzvišeno mesto in začeli razlagati životopis presvitle cesarske rodbine. Povdarjali so Njih Velićanstva kinćajoće krščanske ćednosti in lastnosti, kakor spoštovanje staršev, marljivost, usmiljenost, dobrotljivost, pobožnost, ter prav mikavno spodbujali otroke k izpolnovanju teh lepih ćednosti, opisali uzrok velikega praznovanja in veselja v celej Avstriji. Krepek jo bil sklep njih nagovora: „vsaka dežela, vsaka občina, vsak kraj ćestita danes svojemu vladarju in prisega zvestobo. Osramoteni pa gledajo spodkopavajoći sovražniki naše mogoćne Avstrije, kako ljubijo vsi narodi svojega vladarja in kako trdno se držijo ćestitljivega Njih prestola. Noben narod pa še ni bolj svoje zve-

stobe in ljubezni v djanju pokazal, kakor slovenski. V sreći in nesreći je stal kakor skala in branil svojega vladarja in oćetnjavo. Pokazimo tudi mi danes, da našo slovensko srce kipi v radosti in veselju zaradi sreće, katero je doživela presvitla cesarska hiša. Bog ohrani nam cesarja, krasne Avstrije vladarja! Trikratui gromoviti burni „živijo“ zadonel je iz ust poslušajoćih ljudij in šolarjev, možnarji so pokali, godci svirali cesarsko pesem, katero je pela tudi šolska mladež. Na to so se šolarji k mizam posadili in pogostili. Većkrat med jedjo so jih g. kaplan poklicali od miz, da so stojće poslušali deklamacije in prednašanja pojedinih ućencev in ućenk. Izvrstno in vsemu prićujoćemu ljudstvu neprićakovano lepo prednašala so tri dekleta in en fant. Prva: „himno“, druga „Bog ohrani nam cesarja“ tretja: „lep izgled pobožnosti“ Slednja je tako živo in k sreću segajoće govorila, da je marsikteremu solza v oćeh zaigrala; zato pa je na obćno željo morala ponavljati. Ploskalo je fantu malo in veliko prednašajoćemu: „Dećko iz planine“ od Orožna, ko je izgovoril: „Sabljo hrabro sukal bom, branil vero, cara, dom! Jaz sem dećko iz planine!“ Konćala se je slovesnost ob 4. uri popoldan s tem, da je neka deklica z milimi besedami se zahvalila kr. š. svetu, in posebno g. kaplanu za nauk, trud, skrb in pripravljeno veselje, ktero bodo pomnili celo življenje. Na večer bil je zapaljen velik kres na vrhu visokega „Tera“.

Iz Radislavec pri Mali nedelji. (Srebrno poroko cesarjevo) smo 27. apr. jako lepo in slovesno obhajali. Že predvećer goreli so kresi po vseh viših grićih, krog kterih so pokali možnarji, mladina pa je pela, da je bilo res veselo poslušati. Najlepši prizor pa je bil gotovo na „bregu“ v Radislavcih, kjer so fantje napravili skupaj 12 enovrstnih kresov, koji so s svojim svitom odsivalo daleć, daleć na Ogersko. Hvala tedaj vrlim fantom! Ko se je drugi dan malo svit zaznamoval, pokali so možnarji pri farni cerkvi, da se je brum razlegal po vseh dolinah naše lepe in prijazne okolice. Ob $\frac{1}{2}$ 9. prišla je zvećinom vsa šolska mladež v ućilnico, kjer je g. ućitelj Rajć imel lep in jednat govor, v kojem je razlagal ljubezen in skrb staršev do otrok napram pa tudi povdarjal ljubezen vsakega državljana do svojega vladarja s posebnim naglasom na našega presvitlega cesarja Franc Josipa. Potem je gosp. govornik razložil zgodovino Habsburške hiše, življenje našega cesarja Franc Jožefa in konćal s tem, da so vsi ućenci mnogokrat zaklicali burno „živijo“. Potem se je med pevanjem cesarske pesmi šlo v cerkev k slovesnej službi božjej. Bog nam ohrani cesarja in cesarico še mnogo let. — Omenim še velike nesreće, ki se je zgodila 24. aprila. Oće, mati in starejši sin odidejo v cerkev zapustivši doma $\frac{1}{2}$ leta staro deklico in 4 leta starega fanta. Nesrećni dećko iztakne zveplenko, užge v zibelki otroćjo posteljo, in tako morala je uboga deklica

z zibelko vred, prej ko so prišli starši, popolnoma zgoreti. Ta žalostna dogodba naj služi vsem staršem v svarilo, kako nevarno je otroke same doma puščati!

Iz Slovenskih goric. (Lenuhast organist). Moja navada je vsako leto pogledati tudi v kako bližnjo faro in obiskati cerkev o priložnosti pobožnega shoda. Krasno vreme me je letos na Jožefovo zvalo v Svičino, kjer je ta dan cerkveno pročeščenje. Pri poznej božjej službi, ki se je slovesno služila pri stranskem altarju sv. Jožefa, je bila res cerkev iz ljudmi nabita. Vse mi je dopadlo in me budilo na pobožnost, samo na organista pomisliti ne smem, skoro bi me iz cerkve pregnal. Odprte je imel cele orgle, in phal po njih, kakor da bi testo mesil. Pri celej svetej meši ni bilo slišati niti ne enega glasa petja. Bobnjal je po starem rešetu, kakor, da bi medvedom godil. Taki organist zasluži dobiti eno po prstih, on ljudstvo v petju moti in od petja odvrča, mesto da bi ga budil na petje. Naše slovensko ljudstvo je gospod Bog bogato obdaril z dragocenim darom čistega pevskega glasa. Lenoben organist pači ta dar. On gleda in išče za svojo slabo delo plačila, drugo ga ne skrbi, on več škoduje, kakor hasne. Pomiloval sem pri tej priložnosti č. g. župnika. Poznal sem Jih že nekdanj kot gorečega podpornika petja, povsod, kjer so služili, se je po Njihovem trudu petje zbudilo in zboljšalo. To je dokaz, da krivda ne leži na Njih, ampak na lenobi trdoglavnega organista, ki sicer svoje delo umi in je v godbi skoz in skoz izurjen, le samo nemaren v tej zadevi od pet do glave. Peti nikoga ne uči, kakor sem zazvedil, s preglasnim orglanjem pa še tiste moti, ki bi peti hotli. Kdo bi tudi pel, če lastnega glasa ne sliši? Toliko smem reči, da tako slabega cerkvenega petja nikjer na Slovenskem nisem našel, kakor je v Svičini. — Na Florijanovo je strašno celi dan lilo. Ognja patron je menda mislil, da zemlja gori, tako je gasil. Vsled tega so plazi napravili veliko kvara po vinogradih in sadunosnikih, drevesa med zijastimi, širokimi poklinami vse skriž ležijo. Tu pa tam so tudi hlevi in hrami podprti, ki so napokali. Najstarejši ljudi pravijo, da kaj ednakega ne pomnijo.

Iz Celja. (Romarji na sv. Višarje, novi župan, čitalnica.) V petek po vnebohodu Kristusovom se zbirajo romarji na sv. Višarje, kakor druga leta — v Pletrovčih, kjer imajo ob 6. zjutraj peto sv. mešo. Potem se odpeljejo na Vransko, kjer bo zopet ob 11. uri sv. meša z blagoslovom. — Za župana celjskega s 14. glasovi izmed 23 glasov izvoljen je zopet dr. Neckermann; 7 glasov je dobil g. M. Stepišnik (brat mil. kn. šk.) 2 pa dr. Higersperger; v županovega namestnika pa je izbran tudi prejšnji dr. Higersperger. Odborniki so večidel sami stari; izmed novih naj imenujem gg. Stiger, Bobisut, Pogačnik, Julij Rakuš, lekarnar Kupferschmied. Ostane tedaj vse pri

starem! — Pevski večer, kterega je napravil pretečeni mesec celjski pevski čitalnični zbor, se je vrlo dobro obnesel. Velikanska sobana bila je vsa prenapolnjena; pogrešali smo pa gimnazijalne gg. profesorje (čisti dohodek je bil gimnazijalcem namenjen!) — le 3 gg. iz gimnazije so nas počastili! Tudi izmed gg. uradnikov ni bilo skoraj nobenega pričujočega. Toliko boljše. Vsaj poznamo svoje ljudi. Bili smo torej domačini med domačimi! Čitaln. pevskemu zboru pa izrekamo prav pristrčno zahvalo, da je tako izvrstno rešil svojo čast, pa tudi čast celjske čitalnice in sploh vseh celjskih Slovencev.

Iz Makol. (Srebrno poroko cesarjevo) smo kolikor mogoče slovesno obhajali, ker smo združili odbor iz občin: Makolske, Deženske in st. Anske, da se potrebno priskrbi in pripravi. Svečanost se je obhajala po tem le redu: 23. apr. zvečer streljanje, godba po trgu, bakljada, razsvetljenje velikega transparenta, umetni ogenj, na bližnjem hribu velik kres; šola in c. k. pošta ste bili razsvetljeni, 24. m. tr. Ob 5. uri zjutraj godba po trgu, 101 strelav iz možnarjev. Ob 8. uri velika sv. meša z zahvalno pesmijo, katero so služili veličastiti g. župnik. Pri sv. meši so najimenitnejše oddelke fantje na odpustu pod poveljem g. župana z navadnimi salvami naznanjali; večji del fantov strelcev je bil dekoriran s častno vojaško svetinjo, in veliko jih je nedavno še le iz Bosne prišlo. Tudi možnarji so med sv. mešo dobro pokali. Po sv. opravilu so šli šolarji in šolarice pred šolsko poslopje, kjer ste se vsadile 2 lipi v vedni spomin tega dneva; pri tej priliki je g. nadučitelj prav živo otrokom in drugim navzočim na srce govoril. Ko so strelci še enkrat ustrelili, se je zagodla cesarska pesem, katero so tudi šolarji prav navdušeno zapeli. Svečanost bo gotovo vsem Makolčanom v vednem spominu ostala. Po poldne so se zbrali strelci in veliko drugih k radovanju, katero je v trdo noč trajalo. Posebna čast fantom strelcem, ki so se tako lepo in počteno obnašali!

L. K. ž. h.

Iz Sladke gore. (Srebrna poroka cesarjeva) se je tudi pri nas slovesno obhajala. Na predvečer 23. aprila se je razlegal daleč na okrog glasen pok in strel možnarjev ter je naznanil začetek in pomen te slovesnosti. Na to znamenje se zbere veliko število domačih posestnikov in mladine. Pri zažigu kresa na lepem in visokem griču sv. Mihela po nagovoru našega župana na ta spomin in zdravje Nju veličanstev zasvirajo naši godci cesarsko pesem. Potem se je vršilo veselo petje, zmes pa živahno klicanje „živijo“ na svitlega cesarja in cesarico. Hvala posebno gre Andreju Rajeju in Mici Veber posestnikom pri sv. Mihelu za podporo pri tej slovesnosti. Drugi dan 24. aprila je bila ob 8. uri slovesna sv. meša, „Te Deum“ in molitve za blagor cesarja in cesarice, streljanje itd.

Iz Babinec. (Nadaljevalni kmetijski poduk) se je kakor prve 4 nedelje vršil v Lju-

tomeru tudi še nadalje do 11. nedelje. Vsakokrat se je govorilo najprej o čednostih kmetškemu človeku najbolj potrebnih in potem prehajalo na razne predmete kmetijskega gospodarstva. Tako n. pr. 5. nedeljo bila je na vrsti konjereja, 6. nedeljo gnojenje, 7. nedeljo tudi gnojenje, 8. nedeljo vinoreja, 9. nedeljo sadjereja, 10. nedeljo drenaža in 11. nedeljo ponavljanje. Takrat so se kazale tudi različne table, na katerih so se videle različne gospodarske mašine, orodja, živali itd. Ker je ministerstvo poljedelstva obljubilo takim šolam 10 fl., da se naj razdeli med najizvrstnejše učence; je g. učitelj imenoval 10 učencev, kateri bi omenjeni denar prejeli. Učenci so pa odgovorili, da se naj za omenjenih 10 fl. kupijo različne gospodarske knjige in se naj učencem razdelé, zato, ker se bode večim veselje storilo in več gospodarskih bukvic prišlo med kmete. Tako se je tudi storilo. Naročilo se je 26. različnih knjig. To je tedaj kratek načrt nove šole v Ljutomeru. Razlagalo se je pred božjo službo od 8—10 ure. Tako se fanti brez posebne težave in stroškov naučijo veliko lepega, ako le hočejo. Dobro bi bilo, da takih predavanj nebi manjkalo v nijednej fari. V Šoštanju, kakor je „Gosp.“ poročal, se je taka šola rodila; samo ne vemo, da li živi. Ona v Radgoni, kakor se je slišalo, le životari brez zdahtnega uspeha.

Iz Središča. (Velika povodenj) je bila v nedeljo 4. t. m. Voda skoz naš trg tekoča je okolo $\frac{1}{2}$ 6. ure zvečer strašno narastla, vse je bilo v velikej nevarnosti. Ali hvala Bogu, da je bilo še precej svetlo. Nekteri so se uže spravili k počitku, ko jih naenkrat zdrami šumenje vode in klic ljudi. Vse je bilo po koncu, vsi so začeli pospravljati, kamor je le kdo kaj mogel: živino, zrnje, pohištvo in kaj se je le nesti dalo. V kletéh nje je bilo več, kakor za sešenj globoko, v nekaterih pa celo do oboka. Sodi, v katerih je bilo po 12 veder vina, je po koncu postavila. V 2 hramoma blizo vode je na okna notri tekla. Polje in travnike je večjidel vse poplavela, mostove razdrila ali odnesla, celo železniški most tako poškodovala, da vlak ne more črez. Nekterim je tudi dosti gnoja iz njiv odnesla. Ti pa, kateri so bili od vode odaljeni, so nevoljo drugih marljivo gledali, namesto, da bi hitro pri-skočili in kaj pomagali. Take vode ni bilo uže od leta 1786. pri nas in Bog daj, da bi je ne bilo nikoli več!

Politični ogled.

Astrijske dežele. Kakor je „Slov. Gosp.“ uže lani pripovedoval, da se bo velika nemško-liberalna in ustavoverna stranka ob Bosni in Hercegovini glavo razbila, to se začenja uresničevati. Pod vodstvom dr. Herbsta je 112 poslancev bilo glasovalo proti zasedenju turških dežel. Ta mož je sestavil volilen načrt, v katerem pravi, da bodo poslanci njegove stranke podpirali le take ministre,

ki bodo zoper zasedenje Novegazarja, za znatno zmanjšanje vojske, za odpravo ali vsaj predru-gačenje delegacij, t. j. one zbornice, v kateri edinej še se naši in ogerski poslanci o zadevah celega cesarstva posvetujejo itd. Ovi načrt je podpisalo 97 poslancev, med temi tudi dr. Forregger, dr. Duhač, Seidl, koroški Petrič, Mak, Movrič, kranjski Dežman itd. Tem pa nasprotuje mnogih liberalnih poslancev, ki so pod vodstvom dr. Suessa sestavili poseben načrt, ki je bolj prijazen politiki sedanjih ministrov, posebno pa onej grofa Taafaja, ker pravi, da bodo prijazno pozdravili tudi slo-vanske, posebno česke, poslance, ako pridejo v novi državni zbor. Ta načrt je podpisal tudi Wildhauski Karneri, Pragwalški Hakelberg in Hra-stovski Pauer. Iz tega pa sledi, da so liberalci razklani na dvoje in da bo vlada prvim pri volit-vah nasprotovala in le druge podpirala. To je imenitno. Do sedaj bili so liberalci in vlada več-jidel edini. — Državni zbor končuje svojo 6letno delovanje z obravnavo postave o živinski kugi; postava bo ljudem jako sitna zarad večnega nad-zorovanja in ogledovanja prodanih žival in zarad nadležnih „živinskih potnih listov“. — Solnograški deželni zbor je sklenil postaviti, naj bi se 6letno šolanje skrčilo na 6 let; cesar postave niso potrdili. — Čehove kaj sijajno obhajajo 150letnico proglašanja za svetnika svojega rojaka sv. Janeza Nepomuškega! — V mestu Weyer na gornjem Avstrijskem uči 104 otroke kot učiteljica name-ščena Judinja. Otroci so vsi katoliški kristijani! Lahoni v Trstu so izvolili Angelisa za župana, cesar ga niso potrdili; zato je bil pa drug lahon izvoljen, dr. Bazzoni. Sijajno slavili so primorski Slovenci cesarjevo srebrno poroko; 6000 ljudi bilo je zbranih na travniku pod sv. Ivanom v Trstu, cesarski namestnik sam je bil zraven in Slovence pohvalil zarad njihove udanosti do cesarja. Ogrski državni zbor se posvetuje o tem, kde bi se denar-jev dobilo za popravo Tisine struge, da se nebi zopet godile nesreče, kakoršna je Szegedin uničila.

Vnanje države. Turški sultan mora precej srdit biti, ker je naš minister Andrassy prav malo iz njega iztrgal gledé Novegazarja. Sedaj sme samo 4—5000 naših vojakov zasesti 3 mesta ob Limu, namreč: Pridor, Pripolje in Bielopolje, pa tudi turškim vojakom ne smemo braniti, ondí ostati. V Bosni in Hercegovini pa se ima vsak ostro kazniti, ki bi žalil čast ali imetje kakega musulmana, tudi se mora po džamijah javno za sultana moliti in iz minaretov smejo mohamedani izobešati turške zastave. O Novempazarju in še menje o Mitrovici ni govora v nagodbi. Tako kujasta je turška glava. Srbija je sklenila z Angleži in Italijani tem ugodno kupčijsko nagodbo, z Avstrijsko-Ogersko pa še ne. Pri Belemgradu bodo stavili železniški most črez Savo v Zemun. Od Belega grada naprej bo železnica tekla nad Aleksinac v Niš in od ondó ena v Piroto in Sofijo, druga pa nad Vranjo v Skoplje in Solun. Bol-

garski novi knez Aleksander je sedaj pri ruskem carju v Livadiji, potem bo obiskal še našega in nemškega cesarja, italijanskega kralja in naposled sultana! Potem se poda v svojo kneževino in bo stoloval v Sofiji ali Sredecu, kder mu stavijo krasno palačo. Ruski car je sultanu poslal prijazno pismo, kar je tega naklonilo na rusko stran tako, da se je odpovedal pravici zasesti Balkan in v Rumelijo pride jegov namestnik knez Bogorides, rodom Bolgar in kristijan. Prejšnjo ime Aleko-paša, koje je imel kot sultanov uradnik, je odložil. Tako se pripravlja in utrjuje mir po krvavej turško-ruskej vojski, ki je samo Rusijo stala 1450 milijonov. Nemški Bismark je zmagal v državnem zboru in sedaj bo nemško mejo tujemu blago trdno zaprl po visokej colnini. Sv. oče, rimski papež, so imenovali 10 novih kardinalov, med temi sta olomuški nadškof Fürstenberg in koločanski nadškof Haynald, potem 16 škofov, med temi je tudi kotorski škof dr. Forlani. Angleži so z Jakub-Khanom sklenili mir po 1/2letnej malo slavnej vojski; pridobijo nekoliko zemlje ob meji. Zato pa jim preti nova vojska od paganskega kralja Birmanskega.

Za poduk in kratek čas.

Iz Gradea do Sarajeva.

(Dogodki iz življenja vojaškega duhovnika v bosenski vojski l. 1878.)

XXI. Solnce se je bilo uže skoro za gore skrilo, le zadnji žarki so še zlatili vrhe sosednih hribov, ko se vrnem v tabor, kjer so bili vojaki-kuharji ravno sevrtili menažo, které se mi je uže precej ljubilo. Res mi prinese sluga v kositrenej skledici juhe rekoč: gospod! take juhe še pa nijsmo imeli, kakor je ta-le. Glejte, kake mastne srage plavajo na njenem površju. To je prava župa, če človek „oči“ na njej vidi. Nate! vem da Vam bode dišala — a teh besedi še dobro izrekel nij, in že je odskočil daleč od mene, skledica pa je ležala narobe v pesku in mastne oči so zginile v prahu. Trdnega premagovanja mi je trebalo, da mi nij ušla črez plot mojih zobi kaka žal beseda. Vendar na tihem sem djal: veš ti Janez Schörkmeier, da bi ti bil mojemu očetu tako norčarijo storil, povedali bi ti bili koj v obraz: Janez ne bodi hud! pa ti si teleznjek. Še ednega izmed mojih sosedov je ta dogodek tako iznemiril, da se je v ta-le izrek zakadil: Ko bi se bilo sedaj meni kaj takega prigodilo, jaz bi bil okornežu glavo odtrgal in mu jo v lice pognal. Druga ne bi zaslužil. Hm! rečem jaz, to bi prvič ne šlo tako lahko in drugič, kdo Vam potem prinese fažola in mesa? Vse treba preudariti in še le potem delo začeti, svetuje Efras, eden 7 grčkih modrijanov. Po obedu — zajedno večerji — šla je ura na devet — pripravim si postelj na pokritem vozu, na katerem sem še vedno bolje in varneje počival, ne-

go na hladnej, močvirnej zemlji. Bil sem uže v mižavej deželi, ko me poprosi neki tovarš, da mu odstopim svoj prostor, ker ne sme vsled bolezní, ki ga je danes napala, pod milim nebom prenočiti. Težko mi je bilo, v tako poznem času izpolniti želje prosilčeve, ali misleč, da si zdrav človek laglje poišče za svoje krepke ude primernega ležišča, nego bolehav, odstopim mu urno svoje mesto. Med tem mi v glavi zabliska misel, kaj? ko bi znovič potrkal na vrata župnikova in poprosil, da me vzeme pod streho. Vzdignem se takoj in ob 1/210. na večer korakam, v plajšč zavít, urno črez Zeniške ulice tje na konec mesta, kder je stal farovž. Pri vsakej bajti me je pozdravil kak kodrast, mršav psiček z grdim tuljenjem, kazaje mi ostre zobe. Pred vsakim pragom ležita najmanj po dva, če ne več. Paziti moraš, da ne stopiš kteremu na rep, drugače imaš vso druhalj proti sebi, ki laja in cvili, kakor bi v precipu tičala. Ko se tako na desno in levo tem ponočnjakom skrbno izogibljem, srečam sredi trga (čaršije) moža visoke korenjaške postave z ovco, na meh odrto na ramah in z debelo gorjačo v rokah — pravi slovanski Štempihar. Dobar večer! brate, kako se imaš, nagovorim ga krepko. Hvala Bogu! dobro. Kako ti? odvrne in vpraša zajedno. Je-li turčin, briščanin ali latin? nadaljujem vprašanje, na katero se odreže: kaj turčin — nič turčin, jaz sem katolik. Vrlo dobro! sedaj te prosim, da me spremiš do vašega očeta župnika. In mož me je peljal z veseljem do župnijske hiše in je tamo glasno kričal, naj brzo odpró, ker je došel nek „ujak“ duhovnik, ki bi rad tukaj prenočil. Vse prileti iz kože, radovedno, kdo tako pozno nemir dela. Zahvalivši se svojemu voditelju za toliko postrežljivost, jamem se izgovarjati in oproščevati svojo nadležnost. Ali dobrosrčni župnik nij hotel besedovanja poslušati, nego me ravnim potmisne v obednico, kjer je še bila miza pogrnena. Došel je namreč ravnokar še gost iz Mostara in zato sta bila domača gospoda še na nogah, da postrežeta tujcu, kolikor le moreta in kakor le vesta in znata; vsaj je ravno pri Bošnjakih gostoljubnost doma, kakor malo pri kojem drugem narodu. Sedli smo iz nova za mizo in se živahno pogovarjali o teh in onih rečeh, za me podučljivih in zanimivih. Med tem se je še na mizo prinesla: pita (povitica), kos ljubnice ali melone, kisele murke in močnik in jaje iz brašna. Da se jeziki nijsu pcsušili, prali smo jih z ostro Neretvansko črnino. Židane volje, kakor smo bili, krilili bi še bili dalje, da bi meni ne bilo misliti na počitek in okrepčanje za prihodnji dan. Razidemo se torej vsak v svojo sobico. Preden se vležem v snažno mehko postelj, kakoršne še nijsem videl, še manj pa v njej spal, odkar sem na turški zemlji, najdem med drugimi župnikovimi knjigami, kterih je bilo lepo število in nekaj jako dobrih, imenitno delo: „Zemljopis i poviestnica Bosne, ktero je pisal Slavoljub Bošnjak (o. Franjo

Jukić, rojen v Banjiluki l. 1818, umrl v Beču l. 1857). Pri čitanju te velevažne, z mnogim trudom in požrtvovanjem sestavljene ali redko se nahajajoče knjige, zabil sem skoro, da je čas počivanja. Uvidevši, da je nemogoče prečitati vseh poglavij v tem kratkem času, pregledam le najvažnejše točke slavne pa prežalostne zgodovine bosanske zemlje. Moj Bog! koliko bede, koliko trpljenja, koliko bridkosti, žalostij, nesreč je šlo preko te, od narave nikakor ne zanemarjene dežele, res čuda, da nij popolno postala kaka Mongolska puščava, kaka Severijska pustinja. Skrajni čas, da se odpravi to človeka nevredno stanje. Na težavnem potu ukradla se mi je na tihem nekokrat tožba, kaj treba našej armadi toliko trpeti in še kri prelivati za to hribovje, ali pri pregledovanju te knjige spredidel sem, kako neopravičeno je tako godrnjanje, in kake pritlikave so vse bolečine, katero so Avstrijanci prenašati morali v nasprotju z onimi, ktere je zatirana, zasramovana, škorpijoni bičana raja bosanska od ljutih poturic prebiti morala. Odtekel je uže lep del prihodnjega dne, ko odložim knjigo in tako na pol zadremlem, boječ se, da ne bi zamudil ure skupnega odhoda. Ob 1/25 vstanem, se zahvalim hišnemu očetu za uljudni sprejem in hajd! mahnem jo naglih korakov v tabor, kjer se je ravnokar prvi voz jel iz mesta pomikati, ko prisopisem do svojih tovaršev. Spočil se sicer nissem preobilo, a zato sem zvedel o Bosni in Hercegovini reči, ki so mi ponujale bogatega gradiva za premišljevanje in kratkočasenje na daljnem potu do Sarajeva.

(Dalje prih.)

Smešničar 20. Nek hlapec je kupil pri urarju novo uro. Ali uže drugi den jo prinese urarju nazaj rekoč: urar, vi ste mene goljufali, ura ne gre! Urar ga vpraša: kako dolgo je pa šla? Hlapec: 24 ur in potem je postala. Urar: no glejte, idite vi 24 ur zmirom na okolo in verujte mi, da bodete radi postali!

Razne stvari.

(*Novo knjigo*) izdala je tiskarna sv. Mohorja v Celovcu. Naslov: Kršansko-katoliško pravoslovje. Spisal France Kosec, župnik v Truškah. Dobiva se pri g. Leyrerju v Mariboru in g. Drekslerju v Celju. Velja 1 fl. 20 kr.

(*Kot zaumrlega*) proglasila je sodnija Jakoba Masténa v Loprsicah, ker 30 let ni slišati o njem. (*Vlomili*) so v cerkvo sv. Janeza pri Sp. Draubergu tatje in iz darilnice vzeli 2 fl. Jezni vnesli so tudi železni okov.

(*Dolžniki*) rajnega Ferd. Spirka v Negovi se naj oglasijo do 23. maja t. l. pri notarju gornje-radgonskem.

(*Obesil*) se je posestnik Jožef Žnidar v Poljani pri Jurjevem kloštru.

(*Stepar Andrej Schöff*) od Kapele pri Radgoni doma je svojo ženo, zapeljano staro žensko,

spravil ob vse premoženje, v Gradcu in drugod mnogo ljudi ogoljufal in je sedaj obsojen na 6 let v težko ječo.

(*Nove zemljiške knjige*) dodelane so srenjam: Lembah, Vrhè, Bistrica-Radvanje, Maria-Neustift, Golddorf, Paak ob Schallegg, Piebldorf, Plešivec, Reihenburg. Tedaj stara imena prehajajo v popačeni obliki v nove knjige!

(*Ljudi na svetu*) štejejo 1.429,145.000. Samo v Evropi jih živi 312,398,000. V Avstriji je ženskih več nego moških. Pri 1000 moških štejemo po 1024 ženskih.

(*V Muti*) je povodenj vzdignila in po Dravi odplavila več stotin plovov za žaganje pripravljenih.

(*Pred celjsko porotno sodnijo*) pozvani so: Zemljič Ferd., Kovačič Jurij, Pavej Tomaž, Friedl Alojz, Veit Julijana, Hribar Rudolf, Florijacič Jožef in Lucija.

(*Dr. Jožef Jug*) mnogoletni liberalni bog št. Lenartskih nemčurjev v Slov. goricah je od celjske sodnije bil ugrabljen in zaprt, da se vrši preiskava zoper njega zaradi goljufije. Lep prijatelj Brandstetterjancev, Seidljanec in Wretzeljancev!

(*Nova firma*) zapisana je v knjigo štajerskih podvzetnikov, namreč „J. Farsky“ posestnik fabrike za izdelovanje lesenega pohištva v Pamečah pri Slov. Gradcu. Mož je bil eden izmed najmarljivejših sodelovalcev, da se je cesarjeva srebrna poroka v Slov. grašk. okraju odlično sijajno slavila.

(*Razpisana*) je župnija sv. Marije v Wurmbergu do 17. jun. in Zibiška do 20. jun. Č. g. M. Stuhec gre za kaplana k sv. Urbanu na Ptujem.

(*Dijaškemu semenišču*) daroval je č. g. M. Koren, župnik v Bučah 5 fl.

(*Dražbe*). 17. maja Anton Žnidarič v Drenovcih 897 fl., Helena Vogler v Dežnem, Marija Arih v Mahrenbergu; 23. maja Martin Sagadin v Račah, Jan. in Barbara Stern v Slivnici, Martin Romič v Babjemvrhu, Franc Letnik v Radgoni, Gregor Ferenc v Janežkej vesi, Sebastijan Zorko v Oberbreitenbahu 2250 fl., Martin Padežnik v Oplotnici 3910 fl., Luka Damitrovič v Podsredi 2250 fl.; 30. maja Jožef Bezjak pri sv. Miklaužu na Dravskem polju 4439 fl., Štefan Puh v Črmožišah 1220 fl., Jernej Mlinarič v Mestinju 1360 fl.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

Mesta	Pšenica		Rž		Ječmen		Oves		Tursica		Proso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Maribor . . .	6	30	4	30	4	10	2	50	3	90	4	20	4	30
Ptuj	5	80	3	90	3	75	2	60	3	80	3	70	3	80
Varaždin . . .	5	20	3	40	3	45	2	30	3	50	3	10	3	60
Dunaj } Pešt } ₁₀₀ Klg.	9	92	6	90	7	15	5	95	5	25	6	85	—	—
	9	10	5	90	7	70	5	75	4	75	4	65	5	—

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 66.45 — Srebrna renta 67.60. — Zlata renta 78.90 — Akcije narodne banke 807.— — Kreditne akcije 255.— — 20Napoleon 9.36 — Ces. kr. cekini 5.52. — Srebro 100.—

Loterijsne številke:

V Gradcu 10. maja 1879; 56, 80, 60, 5, 52.
Na Dunaju " " 40, 73, 71, 76, 82.
Prihodnje srečkanje: 24. maja 1879.

JANEZ PRETNER,

prej **ZSAK,**

v **Radgoni, v dolgej ulici**

priporočuje čest. duhovščini, visokej gospodi in p. n. občinstvu svojo

dobro odbrano zalogo

steklovine, zrcalnikov, porcelana, beloprstne posode, svetilnic s petrolejem, pozlačenih okvirjev itd.

Tudi se ondi sprejema urezavanje in ulaganje okenskih steklovin pri cerkvah, učilnicah in novih poslopih po najnižji ceni zraven točne postrežbe z najboljšim blagom. Za blagovoljna naročila se 2—3 prosiljudo.

Železarija g. DANIJELA RAKUŠA

v graškej ulici v Celju

priporoča svojo zalogo izvrstno sestavljenih plugov, po jako nizkej ceni, ima tudi vedno prav obilo železnega blaga kupcem na izbiro: železa ploščatega, okroglega in štirivogatega dleta, železnih obročev, plehovine železne, bakrene, medene, cinkove in pok-fanaste ter računa ove reči vse po izredno nizkej ceni. Dalje se dobijo ondi **okovi** za okna in dveri itd. Zaloga je tu jako bogata in mnogovrstne robe na izbiro, tudi se dopošiljajo proračuni za cele nove stavbe prav rado in brezplačno. Priporočuje se tudi bogata zaloga

kuhinjske sprave in orodja kakor tudi deli železnih ognjišč.

Ako kdo hoče kaj o navedenih rečeh poizvedeti, se mu točno daje odgovor brezplačno in franko. Naposled omenimo, da se nahaja ondi tudi zaloga

gospodarskih mašin fabrike: Clayton et Schuttleworth
iz Beča in Linkolna.

10—12

Službo organista in cerkovnika

išče neoženjen, 23leten, vojaščine prost mladenič, kateri svojo sposobnost z dotičnimi izvrstnimi spričevali dokazati zamore. Več pové ured. Sl. Gosp.

FANTA,

ki je slovenskega in nemškega jezika zmožen in dobro izšolan, sprejme v kupčijo z blagom vsake robe

ALOJZ KUKOVEC,

2—3

trgovec pri sv. Marjeti pod Ptujem.

Padarska obrt

v Negovi razpisuje se do konca majnika t. l., skopčana s nagrado 150 fl. proti prostemu zdravljenju siromakov, s prostim stanovanjem proti zdravljenju poslov v gradu, s pravico imeti lekarnico, cepiti kože itd.

Prosilci slovenskega narečja zmožni imajo prednost, in naj uložijo prošnje pri

C. kr. okrajnem glavarstvu v Ljutomeru.

1—2

Premenstein l. r.

Priporočba.

Biljarde prireja, nje z novo prevleko prepenja in sploh vsa popravila v to stroko pripadajoča po najnižjem plačilu izvršuje

ANTON HALLEKER, mlajši

3—3

v Mariboru, v gosposkej ulici šte. 26.

v gosp. Tauchmanovej hiši prvem nadstropju.

Isti oskrbi tudi politiranje mizarskega pohištva ali v svojem stanovanjem ali tudi v hišah naročnikov — vse proti najnižjemu plačilu.

Barve za oljnate firneže

jako fino zribane, oljnate firneže, laneno olje, trpentinovec, lake železne, kopalove, damarjeve; vsakovrstne suhe barve, bronzo, zlato v listkih, srebro, čopiče, sploh vse, kar potrebuje lakirar, malar hiš itd. Robo prodavam na veliko pa tudi na drobno po jako znižanej ceni.

H. BILLERBEK.

Štacuna in zaloga:

v Mariboru, v gosposkej ulici „pri psovi“.

Cenilnike dopošiljam franko in zapstovnj, zunanja naročila izvršujem proti poštnemu povzetju vestno in točno.

4—6